

Vefa Dindir Ya Vefasızlık

– Z.EFİLOĞLU · 12 Ekim 2011

Hz Ömer İyilik yaptığın kişiden gelecek darbeye karşı hazırlıklı ol! buyurmuştur.

Yine adamın birine demişler ki; Filanca sana pusu kuruyor, sana kötülük edecek, senin hakkında kötülük düşünüyor. Adam şaşırmiş ve şaşkınlık içinde şöyle demiş: O bana kötülük edemez. Çünkü ben Ona iyilik yapmadım ki!

Sezar, kendini öldürmeye gelenler arasında üvey oğlunu da görünce o tarihi ve artık hemen hemen herkesin dilinde olan meşhur sözünü fısıldamış: Sen de mi Brütüs?

Evet, olumsuz bu bakış açısı belki İslami değil belki insani de değil ama günümüz konjonktüründe İyilik ettiğinden alırsın darbeyi. sözü maalesef gerçek olmaktadır. İsteddiğiniz kadar soru sorun ve istediğiniz kadar bu konu ile ilgili yorumlarda ve felsefik tartışmalarda bulunun sonuç değişmeyecektir

Hayatımızın her alanında işi yapma ile ilgili olarak iki kesim insanla karşılaşacaksınız. Yük olanlar ve yük alanlar. Bu iki kesimin zaman zaman birbirine karıştığını göreceksiniz. Yük olanların canhıraş feryatlarla Ben yük alanlardanim. nidalarına aldanmayacaksınız. Ayırımı çok iyi yaparak gerekli değerlendirmelerden sonra bunu yapanlara Ya bir yol aç! Ya bir yol göster! Ya da yoldan çekil! diyeceksiniz. Eğer demezseniz bir bakarsınız ki yük olan kesimin yapmaya çalıştıklarının ekmeğine yağ sürmeye başlarsınız. Dönüp de incittiklerinize bakmadan Bak bana adam olamazsın demiştin ben vali oldum. diyen mirasyedi evlat gibi düşünmeye başlarsınız. Ancak o mirasyedi evlada babanın verdiği muhteşem cevabı unutursunuz. Ben sana Vali olamazsın demedim adam olamazsın dedim.

İşte değerli dostlar sorun adam olmakta yatmaktadır. Adam olmak yerine kıvırmayı yani madam olmayı kendine ilke edinen, ilkeli olmak yerine seviye kaybı yaşayan, dürüst davranmak yerine Külli müneccimül kezzap (Bütün müneccimler yalancıdır) olmayı kendine layık gören, Kişinin eylemi bilgisini, bilgisi bilincini, bilinci inancını aşamaz, inancı aklını aşamaz, akli tasavvurunu aşamaz. sözü gereği kişilik, anlama ve anlamlandırma sorunu yaşayan, ömrü boyunca gazetelerinin sonuncu sayfalarında kalmış, birinci sayfaya çıkarılınca zirve sorunu yaşayan, makama ve mevkiye kul olup birden bulunduğu makamın rengini alıp geçmişini ve geçirdiği merhaleleri unutan kişileri hayatımızda pekâlâ fazlasıyla görmek hiç de zor değildir artık. İşin en ilginç yanı ise bunu yapanların incir yaprağı ile örtmeye çalıştıkları ayıplarının biliniyor olması Zannediyorlar ki kimse bu yaptıklarımızdan haberdar değil

Siyasette ve sivil toplumda Anadolu insanı ile zirvelerin arasına, mirasyediciler, ikiyüzlüler, kıymet bilmezler, ithal kişiler, devşirmeler ve her devrin adamları girmeye başlayınca uçurum keskinleşmeye, fay kırığı çoğalmaya, dalgaların boyu yükselmeye başladı. Genelde bu zevat borsanın tavan yaptığı

durumlarda gözükerek tarlacılığın en güzel örneklerini sunmaya başladılar. Buldukları yerde birden ama hemen en keskin savunucu oldular. Aniden bukalemun gibi envai renge büründüler. Gariban Anadolu insanı da Abdurrahim KARAKOÇ'un şiirindeki gibi:

Gitmişti makama arz-ı hâl için
Bey' dedi, yutkundu, eğdi başını.
Bir azar yedi ki oldu o biçim...
'Şey' dedi, yutkundu, eğdi başını.

Başını önüne eğerek ve yüreğinin derinliklerine atarak sabırla beklemeye başladı. Sabrının mükâfatını da aldı uzun olmayan bir zamanda. Çünkü insanlar zulmeder ancak adalet her zaman tecelli eder. Ediyor da bugün yaptıklarının ve yapılanların bedeli bir şekilde öyle çıkar ki ne olduğunu bile anlayamazlar. Samimiyetle çalışan ve asaletinden taviz vermeyenler kazanıyorlar en sonunda. Bu senaryo yıllardır böyle sürüp gidiyor. Her anlamda Kadrolara Memleketin Uluları, Kitlelere de memleketin koyunları olarak bakıldığı bir sistemin karaya oturmasının an meselesi olduğunu anlamak için müneccim olmak gerekmez

Vefayı kişiler hayattayken göstermeyen bir toplum olarak artık toprak altındakileri muhabbetle andığımız kadar yaşayanlara da gereken ihtimamı gösterelim. Ve bilelim ki Allah kimseye zulmetmez insanlar kendi eliyle yaptıklarının cezasını çekerler. Samimiyetle çalışan, gece gündüz demeyen, emeğini ve zamanını bulunduğu yerde limitsiz harcayan, bunu yaparken ailesinden esirgediği zamanı ait olduğu yere veren, eserler bırakan, kimsenin olmadığı zamanlarda davayı sırtlayan, cefayı çekip sefayı süremeyen, yaptıklarını menfaati için değil toplum ve ülke menfaati için yapan, bulunduğu makamı ve mevkiyi kendi menfaatine kullanmayan, Kim var? diye seslenildiğinde çağrıya şartlar ne olursa olsun en önde cevap veren, önceliği fikirleri, ülke için talepleri, yaşama sebepleri olan, kardeşinin nefsinin kendi nefsinin tercih eden, lop meclislerinde değil cop meclislerinin müdavimi olan, idealleri için yıpranan, yıpratılan kişileri, yetkilileri, söz sahiplerini sadece makamdayken ve ölünce anmayınız lütfen. Zaten siz onları unutarak yüz bin kere öldürmüş oluyorsunuz. Farkında değilsiniz. Vefasızlık gösterilen için bu durum ölümlerin en acı olanıdır sanırım

Yazıma başlarken vefa dindir demiştim, şimdi soruyorum vefa dinse vefasızlık nedir?

Muhabbetle

Allahın gülleri yakanızı bırakmasın